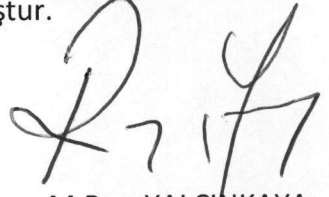

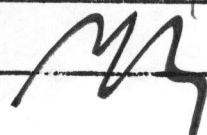

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 17 Ekim 2012
Sayı : 600

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

11.10.1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim" ve gerekçesi yazı ekinde sunulmuştur.
Gereğini saygılarımla arz ederim. 15.10.2012

M.Rıza YALÇINKAYA
Bartın Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor			
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih: 22 Ekim 2012		E. No: 2/929		
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
				
TBMM BAŞKANI				

T.C. M. M.

YATIRIM VE İNŞAAT BAKANLIĞI

17 Ekim 2012

Y. D.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI

17.10.1993 tarihli ve 3814 sayılı Yasa ile Türkiye Personel Kanununa Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, ve kanun hükmünde ve kanun hükmünde kararname hükmünde yayımlanmıştır.

(Handwritten signature)
M. R. K. KAYA
Başkanlık

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LIĞI
17 Ekim 2012
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARSİV HİZM. BAŞKANLIĞI
17 Ekim 2012
No : 147081

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tarih	17 Ekim 2012	E. No. 3814		
Yanıtlan	17 Ekim 2012	Başkan	Ön Sek. Yrd.	Ön Sek.
TBMM	BAŞKAN			

GEREKÇE

Geleceğimizin umudu gençlerimizin yetişmesinde önemli bir yere sahip olan akademisyenler, büyük bir özveriyle fakülte, enstitü, yüksekokul, konservatuar ve meslek yüksekokullarında dersler vererek gençlerimizi yetiştirmekte, onları bilimin ışığında aydınlatarak topluma kazandırmaktadırlar.

Akademisyenlik uzun ve meşakkatli bir yoldur. 4 yıllık üniversite diplomasına sahip olan pek çok gencimiz mühendis, mimar veya müfettiş olurken, akademisyen olmayı aklına koyanın yolu, mezun olduktan sonra daha yeni başlamakta ve dil, ALES gibi zorlu sınavları kazanarak doktor unvanı alabilmek için 5 yıl daha okumak zorunda kalmaktadır. Akademisyen adayının üniversiteye adım atmasıyla birlikte doktor unvanını alabilmesi için ortalama 10-12 yıl geçmektedir. Bu kişilerin ilk, orta ve lise eğitimlerini de eklediğimizde ömürleri okumakla geçmekte, birçoğu bilim adamı olma uğruna evliliğini ertelemekte, çocuk sahibi olmaktan bile vazgeçerek hayatlarının en güzel çağını eğitim ve bilim için harcamaktadırlar.

Bu kadar özveri sonucunda bilim insanı olabilen öğretim elemanları maalesef ülkemizde hak ettikleri konuma kavuşturulamamış ve birçok kamu çalışanından daha düşük ücret almaya mahkûm edilmişlerdir. Kariyer sahibi olan bu insanlarımız maalesef yıllardır yaşadıkları bu olumsuz durumu gurur meselesi yaparak dile getirmekten bile çekinmektedirler. Onlar bilim insanlığını para için şan şöhret için değil ülkesine faydalı bir insan olmak için yapmaktadırlar.

Bu kadar özveriye sahip akademisyenlerimizin sorunlarını çözmek ülkemizin geleceği için büyük önem taşımaktadır. Geleceğimizi şekillendirecek olan gençlerimizi eğiten, öğretim elemanlarının geçim derdiyle uğraşmaması tamamen bilimsel çalışmalara kendilerini adanmaları gerekmektedir.

Türkiye de 188 devlet ve vakıf üniversitelerinde bulunan yaklaşık 4 milyon 353 bin üniversite öğrencimizin eğitimi yaklaşık 118 bin akademik personel üstlenmiş bulunmaktadır. Bu akademik personel her yıl milyonlarca gencimizi mezun etmekte, onları iş hayatına hazırlamakta, vatana millete hayırlı bir evlat olması için büyük çabalar harcamakta, bu telaşlarla kendi sorunlarını unutmaktadırlar.

Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonunun her ay rutin olarak yapmış olduğu araştırmaya göre 2012 Eylül ayında 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı 949, yoksulluk sınırı ise 3092 TL. olarak tespit edilmiştir. Bu veriler ışığında üniversite öğretim elemanlarımızın neredeyse yüzde 86'sı yoksulluk sınırının altında ücretle çalışmaktadır. Aldıkları ücretle geçinmeleri, bilimsel çalışma yapmaları imkânsız hale gelmiştir. Dünyadaki meslektaşlarıyla kıyaslandığında 3-4 kat daha az maaş aldıkları ortaya çıkmaktadır.

Ne yazık ki Türkiye de; en saygın mesleklerden biri olan ve büyük özveri gerektiren üniversite hocalığı, toplumsal saygınlığını çok büyük ölçüde yitirmeye başlamış, onlar asli görevleri olan bilimsel araştırmalarını yapamaz duruma gelmişlerdir. Birçok ülke, bilim insanının omuzlarındaki yükü maddi ve manevi olarak azaltmış olmasına rağmen bizde yıllardır derinleşen sorunlar maalesef düzeltilmemiştir. Öğretim elemanlarımızın sırtındaki yükü azaltarak bilimsel çalışma koşullarını ve özlük haklarını düzeltecek tedbirlerin ivedi olarak alınması gerekmektedir.

Değerleri maddiyata dayanmayan bilim insanlarımızın bir nebze de olsa gönlünü alabileceği düşüncesiyle bu Kanun teklifi hazırlanmıştır.

YÜKSEKÖĞRETİM PERSONEL KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 11/10/1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununun 21 inci maddesine aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Bilimsel Çalışmaya Katkı Payı

EK MADDE 3- 4/11/1981 tarih ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda yer alan öğretim elemanları tanımına girenlere, her akademik yıl başında en son almış oldukları net maaş tutarında bilimsel çalışmaya katkı payı ödenir. Bu ödeme damga vergisi hariç, herhangi bir kesintiye tabi tutulmaz.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

